

Efendimiz sallallahü aleyhi vesellem cehaletten doğan ne kadar alışkanlık ve adet varsa hepsi ile mücadele ederek onları imha etmiştir. Herhangi bir şeyi uğursuz saymak, Efendimiz peygamber olmadan evvel, cehaletin zirvede olduğu cahiliye devrinin adetlerindendi. Bu yüzden kimileri yalnız başına terk edilir, kimi hayvanlar başı boş bırakılır ve kimi işler de yarım kalırdı. Bazen buna sebep olan şey bir kuşun ötmesi, bazen bir şeyin ansızın düşüp kırılması veya ölmesi yahut isminin çirkin olması gibi olayla alakası olmayan sıradan şeylerden başkası değildi. Aynı şekilde her hangi bir sayının veya günün uğurlu veya uğursuz kabul edilmesi de cahiliye adetlerindedir.

Bu asılsız şeyleri Efendimiz sallallahü aleyhi ve sellem en güzel bir şekilde ıslah etmiştir. Bu husustaki tavırları ise şöyleydi, Büreyde (radiyellahu anh) anlatıyor: **"Rasulüllah (aleyhissalâtü vesselâm) (halkın uğursuzluk çıkardığı) hiç bir şeyden uğursuzluk çıkarmazdı. Bir memur göndereceği zaman ismini sorardı, hoşuna giderse sevinirdi ve hatta bunun neşesi yüzünde görülürdü. İsimden hoşlanmazsa buda yüzünden belli olurdu. Bir köye girecek olsa onun da ismini sorardı, hoşuna giderse sevinirdi, hoşlanmazsa, bu yüzünden okunurdu."**

(Ebu Dâvud) İbnu Melek bu hadisi şerife şöyle yorum getirir: "Sünnet, kişinin çocuğu ve

UĞURSUZLUK İNANCI

Yazar Rehnüma

Çarşamba, 27 Ocak 2010 10:47 - Son Güncelleme Çarşamba, 27 Ocak 2010 10:50

hizmetçisi için güzel isimleri tercih etmesini gerektirir. Zira kötü isimler de bazan kadere tevfuk eder. Sözgelimi, Allah'ın kazası, çocuğunu Hasâret (zarar) diye isimlendiren kimseye de gelecek olsa bu adama veya çocuğuna gelen zararın, bazı kimseler, o isim sebebiyle geldiğine itikat ederler ve uğursuzluk çıkarmaya yeltenirler, onunla oturup kalkmaktan ve beraberlikten kaçınırlar." Öyleyse verilecek ismin insanların hafızalarında güzel ve hoş bir his uyandıracak olan Müslüman isimlerinden olması gerekmektedir. Uğursuzluk çıkarmak gibi hoş olmayan işlere tevessül etmek yerine, uğurlu kabul etmek ve bir şekilde olayın güzel olan taraflarını görmek gerekmektedir. Zira Urve İbn Âmir el-Kureşî radyallahu anh anlattığına göre : **"Resûlullah (aleyhissalâtü vesselâm)'ın yanında uğursuzluktan bahsedilmişti. Buyurdular ki:**

"Bunun en iyisi fe'l (uğurlu kabul etmek)dir. (Uğursuzluk inancı) bir Müslümanı yolundan alıkoymasın. Biriniz, hoşlanmadığı bir şey görecekt olursa (uğursuzluk çıkarmak yerine) şu duayı okusun:

□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

"Allahım! Hayrı ancak sen verebilirsin, kötülüğü de ancak sen def edebilirsin. Güç ve kuvvet de ancak sendendir." (Ebu Dâvud) işte bu hadisi şerifte uğursuzluk sayma inancı ile nasıl mücadele edileceği öğretilmiştir. Bu hurafeden kurtulma yollarından birisi de tevekküldür. Tevekkül: sebeplere sarıldıktan sonra sonuçları yüce yaratıcıdan beklemektir. Ehlisünnet akidesine göre de sebepleri de sonuçları da yaratan Hz. Allah celle celalühü'dür. Dolayısıyla Allah c.c. nün yaratması olmadan hiçbir şey kendi kendine ne iyilik ne de kötülük namına bir şey yaratamaz. O halde ehli iman için baykuşun ötmesi, önünden tavşan geçmesi, gözün seyrimesi gibi alelade şeyler bir kötülüğü yaratmaya kadir olamazlar. Aksine inanan kişinin imanî konuda problemleri var demektir. Zira İbni Mesûd radyellahu anh anlatıyor, **"Rasulü Allah (aleyhissalâtü vesselâm) buyurdular ki:**

"Uğursuz saymak şirktir, uğursuz saymak şirktir, uğursuz saymak şirktir. (elinde olmaksızın kalbine uğursuzluk kuruntusu gelip içinde bazı şeylere karşı nefret duyan hariç) bizden kimsede bu yoktur. Lakin Allah onu tevekkülle (yani kendisine güvenmek sureti ile) giderir." (Ebu Dâvud)

Hz. Enes (radyellahu anh) anlatıyor: **"Bir adam dedi ki: "Ey Allah'ın Resülü!**

UĞURSUZLUK İNANCI

Yazar Rehnüma

Çarşamba, 27 Ocak 2010 10:47 - Son Güncelleme Çarşamba, 27 Ocak 2010 10:50

Biz bir evdeydik, oradayken sayımız çok, malımız bol idi. Sonra bir başka eve geçtik. Burada sayımız da azaldı, malımız da." Rasülullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Burayı zemim (kabul ederek) terk edin!" buyurdular."
(Ebu Dâvud)

Uğursuzluk inancı, yasaklanmış olmasına rağmen, Rasülullah evi terk etmelerine irşad buyuruyor. İbnu'l-Esîr, evin zemim addedilerek terk edilmesi uğursuzluk inancıyla hareket etmek değildir dedikten sonra:

"Evin zemîm (kötü) olmasının ma'nâsı "havası sizin için muvafık değil" demektir"

der. Erdebilî'nin el-Ez-kâr'daki yorumu daha farklı:

"Bunun ma'nâsı şudur: "Onu terkedin" demek, "orası hakkında düştüğünüz sû-i zandan ve orada uğradığınız musibeti görmekten kurtulmak için bir başka yere geçin"
demektir."

Hattâbî ve İbnu'l-Esîr de şu kanaati beyan ederler: **"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm), içlerine düşen, meskenleri sebebiyle belaya uğradıkları zannını iptal için onlara evlerini değiştirmeyi emretmiştir. Evlerini değiştirdiler mi bu vehmin kaynağı kuruyacak kalplerine giren şüphe onlardan uzaklaşacaktı."**

Sonuç olarak, kişi kendisine hoş olmayan şeyleri hatırlatan, gönül huzurunu bozan ve göğsünü daraltan herhangi bir şeyle karşılaştığında onu uğursuz saymak yerine yukarıda buyrulan dua gibisini okur, Allah c.c. ye tevekkül eder. Yerine göre ya ismini değiştirir. Yada orayı terk eder. Taki uğursuzluk inancı içinde yer etmesin.